

Лисица и кос

(Народна приказка)

Един кос си направил гнездо на едно дърво в гората и снесъл яйца. Научила се Кума-лиса да ходи там всяка сутрин, да му взима яйчицата. Като иде, ще му рече:

— Косе-босе, дай ми яйчица! — И той ще ѝ даде.

Тя отиде пак на другия ден:

— Косе-босе, дай ми яйчица да си направя чорбица, че ми дойдоха на гости мама и тате.

Косенцето все давало, давало. Останало му едно яйчице.

Дошла пак Кума-лиса и му заискала яйце. А косето ѝ рекло:

— Нямам вече, лъжи-Лиске! Остана ми само едничко.

— Е, като нямаш, ще изям пжк тебе, — рекла лисицата. Косето нямало какво да прави, дало и него и останало без яйчица.

На утринта косето взело да плаче на дървото, като знаело, че ще дойде пак лисицата да му иска яйчице, пжк то вече нямало и Лиса него самото ще изяде.

Като плачело тжй, минали край него жени, дошли в гората да събират съчки, и го запитали:

— Защо плачеш, Косе?

То рекло:

— Плача, ами как да не плача, като се е научила лисицата да идва и ми яде яйчицата! Всяка сутрин иде да ѝ давам по едно яйце, додето ги свърши всичките. Не можах да си отвжда пиленца. Тая утрин, като дойде, няма какво да ѝ дам вече и тя мене ще изяде.

Жените му рекли:

— Не плачи, Косе, не плачи! Ние имаме куче, ще